MÜ'MİNİN RABBİNE KAVUŞMAYA SEVİNMESİ

[Türkçe — Turkish — تركي]

Râşid b. Hüseyin el-Abdulkerim

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ فرح المؤمن بلقاء ربه ﴾

« باللغة التركية »

راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2011 - 1432

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ أَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ كَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ، فَقُلْتُ: يَا نَبِيَّ اللهِ! أَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ؟ فَكُلُّنَا نَكْرَهُ الْمَوْتَ. فَقَالَ: لَيْسَ كَذَلِكِ، وَلَكِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا بُشِّرَ بِرَحْمَةِ اللهِ وَرِضْوَانِهِ وَجَنَّتِهِ أَحَبَّ لِقَاءَ اللهِ فَأَحَبَّ اللهُ لِقَاءَهُ، وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا بُشِّرَ بِعَذَابِ اللهِ وَسَخَطِهِ كَرِهَ لِقَاءَ اللهِ وَكَرِهَ اللهُ لِقَاءَهُ.)) [أخرجه مسلم]

Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre o şöyle demiştir:

"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- buyurdu ki:

-Her kim, Allah'a kavuşmayı severse (O'nun huzuruna çıkmayı ve O'nun katındakine kavuşmayı isterse), Allah da ona kavuşmayı sever (böylece ona ihsanda bulunur). Her kim de Allah'a kavuşmaktan hoşlanmazsa, Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz (onu rahmetinden ve ihsanından uzaklaştır).

(Âişe -Allah ondan râzı olsun-) bunun üzerine ben:

- Ey Allah'ın peygamberi! Bu bahsettiğiniz durum, ölümü hoş görmemek midir? Oysa hepimiz ölümden hoşlanmayız, dedim.

Bunun üzerine Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Hayır, durum o zannettiğin gibi değil (ey Âişe!). Fakat mü'mine ölüm geldiğinde melekler tarafından kendisine Allah'ın rahmeti, rızâsı ve cenneti müjdelenir. İşte o zaman mü'min, Allah'a kavuşmayı sever, Allah da ona kavuşmayı sever. Kâfire gelince o, Allah'ın azabı ve gazabı ile müjdelenir.İşte o zaman kâfir, Allah'a kavuşmaktan hoşlanmaz, Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz (onu rahmetinden ve ihsanından uzaklaştırır)."[1]

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ((إِذَا وُضِعَتِ الْجِنَازَةُ فَاحْتَمَلَهَا الرِّجَالُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ، فَإِنْ كَانَتْ صَالِحَةً قَالَتْ: قَدِّمُونِي، وَإِنْ كَانَتْ غَيْرَ صَالِحَةٍ قَالَتْ لِأَهْلِهَا: يَا وَيْلَهَا! أَيْنَ يَذْهَبُونَ بِهَا؟ يَسْمَعُ صَوْتَهَا كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الْإِنْسَانَ، وَلَوْ سَمِعَ الْإِنْسَانُ لَصَعِقَ.)) [أخرجه البخاري]

---

[1] Müslim; hadis no: 2684.

Ebu Saîd el-Hudrî'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, o şöyle demiştir:

"Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle derdi:

- Cenâze, (ölü) **tabuta konulup erkeklerin omuzlarında mezara taşınırken, eğer cenâze salih birisi ise, tabutunu taşıyanlara şöyle der:**

- Beni çabuk götürün! (Eğer önümde beni bekleyen hayırlı âkıbeti bilseydiniz, beni bir an önce menzilime ulaştırmak için acele ederdiniz!)

Eğer cenâze salih birisi değil ise, tabutunu taşıyan ehline şöyle der:

- Bu cenâzeye yazıklar olsun! Onu nereye götürüyorlar?

Onun sesini (feryadını), **insandan başka her şey işitir. Eğer insan bu feryadı işitebilseydi,** (onun şiddet ve dehşetinden) **mutlaka bayılırdı."**[1]

KONUNUN KISA AÇIKLAMASI:

Mü'min, ölürken, Rabbinin katındaki nimetlerle müjdelendiğinde O'na kavuşmaya sevinir ve bunun için Allah'a kavuşmayı sever. Nitekim cenâzesi omuzlarda taşınırken Rabbinin rahmetini, lütuf ve ihsanını ümit ettiği için şöyle der:

- Beni çabuk götürün! Beni çabuk götürün!

KONUDAN ÇIKARILAN SONUÇLAR:

1. Mü'min, ölürken Allah'ın rahmetiyle müjdelenir. Bu sebeple mü'min, Allah'a kavuşmayı sever.

2. Kâfir, ölürken Allah'ın azabıyla müjdelenir. Bu sebeple kâfir, Allah'a kavuşmaktan hoşlanmaz.

3. Her kim, Allah'a kavuşmayı severse, Allah da ona kavuşmayı sever.Her kim de Allah'a kavuşmaktan hoşlanmazsa, Allah da ona kavuşmaktan hoşlanmaz.

4. Ölümden hoşlanmamak, Allah'a kavuşmaktan hoşlanmamak demek değildir.

[1] Buhârî; hadis no: 1316.